

יקיר אלעזר בן חיים ובת־שבע רוט ז"ל
נהרג בטיילו ב"אגם הנעלם"
ביום שלישי י"ב בכסלו התשנ"ה
תהי נשמתו צרורה בצרור החיים.
אמן.

הבן יקיר לי

"ויחלום והנה שלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה"
יקיר חלם ושוטט בחלומו בין שמים וארץ, בין קדש לחול, בין אדמת ארץ ישראל
לתורת ארץ ישראל, בין שלטי 'העם עם הגולן' שבמרומי בתים גבוהים לשלטים שבשדות,
בין הרצון לסייפא לרצון לספרא.
ואנו שואלים היום איה בעל החלומות.
כשנולדת יקיר, הבאת עמך שמחה גדולה ובטאנו זאת בשם שקבלת, יקיר אלעזר, שם
שביטא את השמחה וההודיה לא-ל שעזר לנו.
עם לידתך התחלתי להרגיש את האחריות הגדולה המוטלת על כתפי האב, האחריות
של "ושנתם לבניך".
הבנתי שעל מנת למסור עלי תחילה לקבל. אם ברצוני ללמד, עלי ללמוד.
ואז חל בי שינוי גדול שינוי שאתה גרמת. יקיר עבר במספר תחנות בימי חייו הקצרים,
את כולם עבר בסערה, ותמיד היה אי שקט בסביבתו.
עוצמתו של יקיר לא נתנה לו מנוח, עוצמה רוחנית ועוצמה פיסית, וחתר תמיד לחפש
את האמת.
ודרכו בחיפוש האמת לא היתה סוגה בשושנים, והוא חיפש את הנתיב תוך שהוא שואל
ובודק בוחן ומתלבט.
יקיר שנא את השטחיות, וחיפש תמיד את הרובד הפנימי, תוך נסיון להכניס את האמת
פנימה לתוך ליבו, רק לא - "מצוות אנשים מלומדה".
"חכלילי עניים מיין ולבן שיניים מחלב". ואומר ר' יוחנן על פסוק זה: "גדול המלביץ
שיניים לחברו ממשקהו כוס חלב". גדול המחייך לחברו (שאו מתגלות שיניו) תוך גילוי
סבר פנים יפות, ממי שמשקה חברו כוס חלב אך פניו חמוצות.
וללובן שיניך, החיוך הטוב והתמים שליווה אותך תמיד, ימשיך ללוות אותנו, תמיד,
לעד.
ידענו שבתקופה האחרונה, בימים אלו ממש, הגעת לאמת שלך, קבלת החלטות והצבת
תמרורים,
ואז נשבר הסולם ויקיר נפל.

אבא